

Redactare: Iulia Trăncuța
Corectură: Ana-Maria Scarlat
DTP: Nicoleta Tudorie
Design copertă: Andreea Chele

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CUENCA, CATHERINE

Louise, naufragée du Titanic = Naufragiata: poveste de pe Titanic /

Catherine Cuenca; trad. din lb. franceză de Diana Morărașu. –

Ed. bilingv. – București: Forteen, 2026

ISBN 978-630-347-190-7

I. Morărașu, Diana (trad.)

821.133.1

Louise, naufragée du Titanic

© 2022 Scrineo 73 boulevard de Sébastopol, 75002 PARIS

© Forteen, 2026, pentru prezenta ediție
Forteen este un imprint al Editurii Booklet.

CATHERINE CUENCA

**LOUISE,
NAUFRAGÉE DU TITANIC**

**NAUFRAGIATA
POVESTE de pe
TITANIC**

Ediție bilingvă
Traducere din limba franceză
de Diana Morărașu

forteen | 2026

CECI EST UNE MACHINE À VOYAGER DANS LE TEMPS.

La première condition pour un fonctionnement optimal est que sa porte d'entrée, appelée aussi la couverture, soit attirante. Elle doit donner envie de l'ouvrir et, avec peut-être un léger pincement de trac, de se laisser porter jusqu'à la destination promise par son titre.

La deuxième condition est que les dates, lieux et circonstances historiques de cette immersion relèvent d'un vrai choix d'intérêt. Car ta curiosité, mais également ta concentration seront le tapis d'Aladin qui te portera jusqu'au cœur de l'action. Ce sera comme au volant d'une voiture : un moment d'inattention, et hop ! On quitte la route.

La troisième condition, indispensable pour être happé par un récit immersion totale, est que tu lâches prise. Imagine-toi au cinéma. Tu as choisi ton film, ton horaire et même ton siège. Une fois plongé dans l'obscurité, tu te détends. Tu oublies ta vie l'extérieur. Il n'y a plus que toi et la toile qui, enfin, s'anime des premières images de ton spectacle. Si tu es prêt, il ne te reste qu'à te laisser emporter.

Je serai ton guide, cette voix des mots qui se confondra sous peu avec ta propre voix intérieure.

Bon voyage à bord du paquebot le plus impressionnant du monde !

ACEASTA ESTE O MAȘINĂ DE CĂLĂTORIT ÎN TIMP.

Prima condiție pentru o funcționare optimă este ca poarta de intrare, numită și copertă, să fie atrăgătoare. Ea trebuie să-ți stârnească dorința de a o deschide și, poate cu o ușoară emoție, de a te lăsa purtat până la destinația făgăduită prin titlu.

A doua condiție este ca datele, locurile și circumstanțele istorice ale acestei imersiuni să suscite un interes real. Căci curiozitatea, dar și atenția ta vor fi covorul lui Aladin, care te va purta în inima acțiunii. Va fi exact ca la volanul unei mașini: o secundă de neatenție și buf!, ieși de pe șosea.

A treia condiție, indispensabilă pentru a te putea scufunda cu totul într-o poveste, este să te lași dus de val. Imaginează-ți că ești la cinematograful. Ți-ai ales filmul, programul, ba chiar și locul. Odată cufundat în întuneric, te destinzi. Uیi de viața ta din exterior. Nu mai ești decât tu și pâza pe care, în sfârșit, prind viață primele imagini din spectacolul tău. Dacă ești pregătit, nu-ți mai rămâne decât să te lași în voia poveștii.

Eu voi fi ghidul tău, această voce a cuvintelor care se va confunda întrucâtva cu propria ta voce interioară.

Călătorie plăcută la bordul celui mai impresionant vapor din lume!

LES RECOMMANDATIONS DE TON PILOTE AVANT L'IMMERSION LITTÉRAIRE

Dans quelques instants, tu vas donc franchir une porte au-delà de laquelle tu seras plongé dans un environnement totalement différent de celui de ton quotidien. Tu vas également changer de peau, tout en conservant ta personnalité, car aucune machine magique ni même maléfique ne saurait te faire endosser celle de quelqu'un d'autre. Tu vas recevoir une identité, une apparence nouvelle, un métier, une famille, un passé et, bien sûr, un costume d'époque. Peut-être même changeras-tu de genre, ce qui pourrait être pour toi une expérience tout à fait étrange, et néanmoins instructive. Autrement dit, tu vas entrer dans la vie d'un avatar qui sera toi, mais un *toi* différent, ayant vécu au début du xxe siècle.

Telles les réminiscences d'une vie antérieure, tu vas vivre une aventure dont tu seras l'acteur, ou plutôt l'actrice principale. Tout ce que verra ton personnage, tu le verras. Tout ce qu'il entendra, c'est toi qui l'entendras. Chacune de ses surprises, de ses interrogations, de ses peurs ou de ses joies sera tienne.

Sois averti que rien de ce qu'un passager du *Titanic* a vécu ne te sera épargné : ni la panique, ni les séparations, ni la perspective d'une mort inévitable. Tu as choisi de vivre la vie d'une passagère d'un tout nouveau paquebot, un transatlantique de rêve, dont la traversée inaugurale tourne en quelques heures au cauchemar absolu ; pas d'assister à une fiction où le lecteur reste à distance. Car ce que tu vivras, c'était la réalité ni exagérée ni édulcorée, la vérité vraie dans toute sa cruauté. Et si, au cours de ce voyage fatal, tu croises un nouvel ami, des loisirs insoupçonnés ou une fête inattendue, tout cela aussi sera vrai !

Mais tant d'émotions dans quel but, me demanderas-tu ? Si ton guide intérieur a bien fait son travail, un seul : parvenir au terme du récit, riche d'une nouvelle et puissante expérience de vie.

RECOMANDĂRILE PILOTULUI TĂU ÎNAINTE DE IMERSIUNEA LITERARĂ

Așadar, peste nici câteva clipe, vei trece pragul unei porți și te vei scufunda într-un mediu total diferit de cel al vieții tale de zi cu zi. Îți vei schimba înfățișarea, dar îți vei păstra personalitatea, căci nicio mașinărie magică, nici măcar una malefică, nu este în stare să te oblige să adopți personalitatea altcuiva. Vei primi o identitate, o înfățișare nouă, o meserie, o familie, un trecut și, desigur, un costum de epocă. Poate îți vei schimba și genul, ceea ce ar putea fi pentru tine o experiență stranie, dar nu mai puțin instructivă. Cu alte cuvinte, vei intra în viața unui avatar, care va fi *tu*, dar un tu diferit, care a trăit la începutul secolului al XX-lea.

Asemenea reamintirilor unei vieți anterioare, vei trăi o aventură în care vei fi actorul sau, mai curând, actrița principală. Vei vedea tot ceea ce va vedea personajul tău. Vei auzi tot ceea ce va auzi și el. Toate surprizele, întrebările, temerile sau bucuriile sale vor fi ale tale.

Te avertizez că nu vei fi scutit de nimic din ceea ce a trăit fiecare pasager de pe *Titanic*: nici de panică, nici de despărțiri, nici de perspectiva morții inevitabile. Ai ales să trăiești viața unei pasagere de pe un vas nou-nouț, un transatlantic de vis, a cărui călătorie inaugurală are să se transforme, în numai câteva ore, într-un coșmar absolut, nu să asiste la o ficțiune în care cititorul rămâne la distanță. Căci ceea ce vei trăi tu reprezintă realitatea acelor momente, o realitate nici exagerată, nici îndulcită, purul adevăr, în toată cruzimea lui. Și dacă pe parcursul acestei călătorii fatale vei da peste un nou prieten, peste distracții nebanuite sau peste o petrecere neașteptată, și acestea vor fi cât se poate de adevărate!

Dar la ce bun atâtea emoții, mă vei întreba. Dacă ghidul tău interior și-a făcut bine treaba, scopul este unul singur: să ajungi la capătul poveștii mai bogat cu o nouă și puternică experiență de viață.

QUI ES-TU ?

Tu t'appelles Louise Lefebvre. Tu es une bonne d'enfants, la nurse française d'un couple d'Américains. En cette année 1912, tu auras vingt ans. Tu sais déjà que cet anniversaire sera particulier, car tu ne le fêteras pas en France, entourée de ta famille, mais aux États-Unis, un pays qui t'est totalement inconnu. Ce 10 avril 1912, toi qui n'as jamais voyagé que dans tes rêves, en écoutant les récits des autres, tu t'apprêtes embarquer sur le plus grand paquebot du monde à destination de New York. Une chance inouïe, à laquelle tu as encore du mal à croire.

Deuxième d'une fratrie de sept enfants, tu es née à Calais, dans le modeste logement que ta famille occupe toujours au-dessus du *Café de la Mer*, l'estaminet que ton père tenait sur le port. Chaque dimanche, dès l'âge de six ans, tu prenais place derrière le comptoir pour servir le café, débarrasser les tables et aider ton père à nettoyer les verres. Tu écoutais les conversations, te laissant bercer par les histoires des marins et des touristes. Et bien sûr, tu essayais de comprendre les clients anglais. Ils étaient nombreux à débarquer en France quotidiennement, pour loisir ou pour affaires, et à s'arrêter au *Café de la Mer* pour savourer un rafraîchissement ou goûter au plat du jour mitonné par ta mère. Petit à petit, tu arrivais à saisir le sens général de leurs conversations, à retenir quelques mots, des expressions entières. Un jour, tu avais à peu près onze ans, tu te lanças. Tu servis un représentant de commerce de Bristol en lui parlant en anglais. Encouragée par ses compliments, tu renouvelas l'expérience auprès d'autres clients. Ton père, qui, malgré des décennies passées au contact d'étrangers, n'avait jamais réussi à prononcer une phrase entière dans leur langue, te confia le service des Anglo-saxons.

C'était trois semaines avant qu'il ne s'effondre derrière le comptoir. Un vendredi soir, alors que le café était plein. Son cœur avait lâché, déclara le médecin. Comme ça, alors qu'il servait son millionième bock de bière à la pression. Son cœur avait toujours été fragile, il aurait dû se ménager. Mais ce n'était pas dans le caractère de ton père, de se ménager.

CINE EȘTI?

Te numești Louise Lefebvre. Ești bona copiilor, dădaca franceză a unui cuplu de americani. În anul de grație 1912, vei împlini douăzeci de ani. Știi deja că va fi o aniversare specială, căci nu o vei sărbători în Franța, înconjura de familie, ci în Statele Unite, o țară care îți este complet necunoscută. În această zi de 10 aprilie 1912, tu, care nu ai călătorit niciodată decât în visurile tale, ascultând poveștile altora, te pregătești să te îmbarci pe cel mai mare vas de croazieră din lume, cu destinația New York. O șansă nesperată, în care încă îți vine greu să crezi.

A doua din cei șapte copii, te-ai născut la Calais, în apartamentul modest pe care familia ta îl ocupă dintotdeauna deasupra *Café de la Mer*, crâșma din port a tatălui tău. Încă de la vârsta de șase ani, în fiecare duminică, te așezi în spatele tejghelei, ca să servești cafea, să debarasezi mesele și să-l ajuți pe tatăl tău să spele paharele. Ascultai conversațiile, te lăsași legănată de poveștile marinarilor, ale turiștilor. Și, desigur, încercai să înțelegi ce spuneau clienții englezi. În Franța debarcau zilnic numeroși englezi, veniți fie cu afaceri, fie pentru distracție, și se opreau la *Café de la Mer* pentru a savura o răcoritoare sau pentru a gusta felul zilei pregătit de mama. Încetul cu încetul, ai început să prinzi sensul general al conversațiilor, să reții câteva cuvinte, unele expresii. Într-o bună zi, când aveai aproape unsprezece ani, ți-ai luat inima-n dinți. Ai servit un reprezentant comercial din Bristol, vorbindu-i în engleză. Încurajată de laudele lui, ai repetat experiența și cu alți clienți. Tatăl tău, care, în ciuda deceniilor petrecute servind străinii, nu reușise niciodată să rostească o frază întreagă în limba lor, ți-a încredințat servirea anglo-saxonilor.

Asta se întâmpla cu trei săptămâni înainte ca el să cadă fulgerat la pământ, în spatele tejghelei. Într-o seară de vineri, cu crâșma plină. L-a lăsat inima, decretase doctorul. Așa, din senin, când servea a suta mia halbă de bere. Avusese mereu inima fragilă, ar fi trebuit să se menajeze. Dar tatălui tău nu-i stătea în fire să se menajeze.

Le vide qu'il laissa fut terrible. Ta mère se retrouva veuve à quarante ans, et vous, ses sept enfants, dont le dernier n'avait pas deux ans, orphelins. Épaulée par un de tes oncles et ton frère aîné, qui, à dix-sept ans, était presque un homme, elle se battit pour conserver le café. Mais sans ton père, ce n'était pas pareil. Les habitués venaient autant pour se rafraîchir le gosier que pour bavarder avec lui. Ils se faisaient plus rares au café, et les revenus aussi. Il fallait faire rentrer de l'argent pour assurer l'éducation de tes frères et sœurs. Ainsi, tu quittas l'école à l'âge de treize ans, sans même avoir eu le temps de passer ton certificat d'études. Ta mère te dénicha une place d'employée de maison chez M. Lannoy, un banquier de Calais. Tu faisais le ménage, aidais Mme Lannoy aux fourneaux, et servais de gouvernante aux trois garçons du couple. Ils s'amusaient bien avec toi. Tu avais l'habitude des enfants, ayant souvent été chargée de t'occuper de tes petits frères et sœurs. Très tôt, tu avais appris à bercer, à consoler, à distraire des tout-petits.

Après six années passées au service des Lannoy, Mme Lannoy venait de t'annoncer que tu étais congédiée. Toute la famille déménageait à Paris, où son mari venait d'obtenir une promotion. Il leur fallait désormais s'entourer de domestiques à l'allure et à l'élocution dignes de leur nouveau statut. La jeune fille simple que tu étais, aux bas de laine sombres et à l'accent du Nord un peu trop prononcé, n'avait plus sa place auprès d'eux.

Pour la dernière fois, cet après-midi de printemps, tu organisas un jeu de cache-cache dans le jardin avec les garçons, pendant que tes patrons recevaient Trevor et Dorothy Randall, des amis américains de passage en France. Trevor Randall était un courtier en banque de New York. M. Lannoy l'avait rencontré au Canada, où ils étaient tous deux en voyage pour affaires. À un moment, Mme Lannoy te demanda de les rejoindre au salon. M. Randall s'adressa aussitôt à toi en anglais. Sa femme et lui étaient à la recherche d'une bonne pour s'occuper de leurs deux jeunes enfants, car leur nurse avait donné congé pour se marier. Il te proposait ni plus ni moins d'entrer à son service pour le double des gages que te versaient les Lannoy. Tu n'avais aucun autre employeur en vue, et ta mère avait toujours autant besoin d'argent à la maison. Tu acceptas son offre sans réfléchir.

Quelques jours plus tard, les Randall te firent venir à la maison qu'ils avaient louée en bord de mer, pour te présenter leurs enfants: Cecilia, surnommée Cissy, qui venait de fêter ses quatre ans, et Thomas – Tom –,

A lăsat în urmă un gol cumplit. Mama ta s-a trezit văduvă la patruzeci de ani, iar voi, șapte copii, dintre care mezinul nu avea nici doi ani, orfani. Ajutată de un unchi și de fratele tău mai mare, care, la șaptesprezece ani, era aproape bărbat, s-a zbatut să păstreze crâșma. Dar nu mai era la fel fără tatăl tău. Obişnuirii locului veneau să-și ude gătlejul, dar și să sporovăiască cu el. Clienții s-au rărit, la fel și veniturile. Trebuia să aduci bani în casă cumva, pentru a asigura educația fraților și surorilor tale. Așa că ai părăsit școala la treisprezece ani, nici măcar certificatul nu ai apucat să ți-l iei. Mama ta ți-a găsit o slujbă de menajeră la domnul Lannoy, un bancher din Calais. Făceai menajul, o ajutai pe doamna Lannoy la cumpărături, o făceai pe guvernanta pentru cei trei băieți ai cuplului. Se simțeau bine cu tine. Erai obișnuită cu copiii, doar ai primit de atâtea ori sarcina de a te ocupa de frații și surorile mai mici. Ai învățat de timpuriu să legeni bebelușii, să-i alini, să-i înveselești.

După șase ani petrecuți în serviciul familiei Lannoy, doamna Lannoy te-a anunțat că ești concediată. Familia se muta la Paris, soțul ei fusese promovată. Așa că trebuiau să se înconjoare de servitori cu o ținută și o dicție demne de noul lor statut. Iar tu, ca o fată simplă ce erai, cu șosete negre de lână și un accent din Nord ceva cam pronunțat, nu mai aveai ce căuta pe lângă ei.

În după-amiaza aceea de primăvară, ai organizat pentru ultima dată un joc de-a v-ați ascunselea, în grădină, cu băieții, în timp ce stăpânii tăi primeau vizita lui Trevor și a lui Dorothy Randall, prieteni americani aflați în trecere prin Franța. Trevor Randall era un broker bancar din New York. Domnul Lannoy îl cunoscuse în Canada, unde se întâmplase să fie amândoi într-o călătorie de afaceri. La un moment dat, domnul Lannoy te-a rugat să vii în salon. Domnul Randall ți s-a adresat imediat în engleză. Împreună cu soția lui, erau în căutarea unei bone care să se ocupe de cei doi copii ai lor, căci doica lor îi părăsise pentru că urma să se căsătorească. Așa că ți-a propus, nici mai mult, nici mai puțin, să intri în serviciul lor pentru un salariu dublu față de cel pe care-l primeai de la Lannoy. Nu aveai în perspectivă nicio altă posibilitate de angajare, iar mama ta avea în continuare mare nevoie de bani în casă. Așa că ai acceptat oferta fără să stai pe gânduri.

Câteva zile mai târziu, familia Randall te-a chemat la casa pe care o închiriasse la malul mării, pentru a-ți prezenta copiii: Cecilia, căreia îi spuneau Cissy, care tocmai împlinise patru ani, și Thomas – Tom –,

âgé d'à peine six mois. À cette occasion, ils t'annoncèrent qu'ils avaient prévu de retourner aux États-Unis début mai, mais qu'ils repartiraient finalement à la mi-avril. C'est là que tu pris conscience de ce que ton travail impliquait. Tes patrons allaient rentrer chez eux. Et tu devrais les accompagner, toi qui n'avais jamais voyagé ailleurs que dans ta tête! Tu n'avais pas peur de prendre le bateau, car tu avais navigué à de nombreuses reprises sur le chalutier de ton oncle pêcheur. L'eau était un élément familier: tu avais appris à nager en chahutant avec les enfants des docks, dans la petite crique abritée derrière le port. Mais partir à l'étranger, aussi loin...

Soudain, tu te rendis compte que rien ne te rattachait à Calais. Certes, tu y avais toujours ta famille, mais elle n'avait plus besoin de toi. Tes frères et sœurs étaient grands, et ta mère toucherait toujours une partie de tes gages. Et puis, ton départ ne serait pas définitif. Tu reviendrais en France dès que possible. Non, rien ne te retenait à Calais. Pas même l'amour. Enfant, tu étais persuadée qu'Henri, un camarade d'école, deviendrait ton mari. Vous vous entendiez si bien! Fils de pêcheur, Henri était grand, brun, hâlé par le vent marin, tout comme toi. Mais tu ne le voyais guère plus, ces derniers temps. Pour finir, il était parti faire son service militaire sans même te dire au revoir.

Si tu étais prête à traverser l'Atlantique, tu ne t'attendais pas à prendre congé de ta famille aussi vite. Trevor et Dorothy Randall t'expliquèrent qu'ils avaient avancé la date de leur retour à New York pour pouvoir voyager sur le *Titanic*. À la mention de ce nom, les yeux de ta patronne se mirent à pétiller. «*Le Titanic*! Rendez-vous compte, Louise!» Comme tu continuais à la fixer sans comprendre, elle se mit en devoir de te livrer quelques explications. Tout juste sorti des chantiers navals de Belfast, en Irlande, le *Titanic* était vanté par la presse comme le plus grand, le plus sûr et le plus luxueux des paquebots jamais construits au monde. Sa traversée inaugurale entre l'Europe et les États-Unis aurait lieu entre le 10 et le 17 avril 1912, avec 1 316 passagers et 885 membres d'équipage. Une escale était prévue en France le 10 avril. Une occasion à ne pas manquer! M. Randall s'était procuré des billets pour une suite en première classe. Toute la famille allait voyager en grande pompe jusqu'à New York.

care avea abia șase luni. Cu această ocazie, te-au anunțat că, deși stabiliseră să se întoarcă în Statele Unite la începutul lui mai, în cele din urmă vor pleca la jumătatea lui aprilie. Abia atunci realizezi ce implică munca ta. Stăpânii tăi se vor întoarce acasă la ei. Iar tu va trebui să-i însoțești, tu, care n-ai călătorit niciodată, decât în gând! Nu te temeai să te urci pe navă, navigaseși de multe ori pe vasul de pescuit al unchiului tău. Apa era un element familiar: învățaseși să înoți jucându-te cu copiii docherilor, în golfulețul ascuns în spatele portului. Dar să pleci în străinătate, atât de departe...

Dintr-o dată, îți dai seama că nu te leagă nimic de Calais. Desigur, ai familia aici, dar ei nu mai au nevoie de tine. Frații și surorile tale sunt mari, iar mama ta va primi mereu o parte din câștigul tău. Și apoi, plecarea ta nu va fi definitivă. Te vei întoarce în Franța de îndată ce va fi posibil. Nu, nu te reține nimic în Calais. Nici măcar dragostea. În copilărie erai convinsă că Henri, un coleg de școală, va fi soțul tău. Vă înțelegeați atât de bine! Fiu de pescar, Henri era înalt, brunet, bătut de briza mării, la fel ca tine. Dar în ultima vreme abia dacă vă mai vedeați. În cele din urmă, plecase să-și facă stagiul militar fără a-și lua măcar rămas-bun.

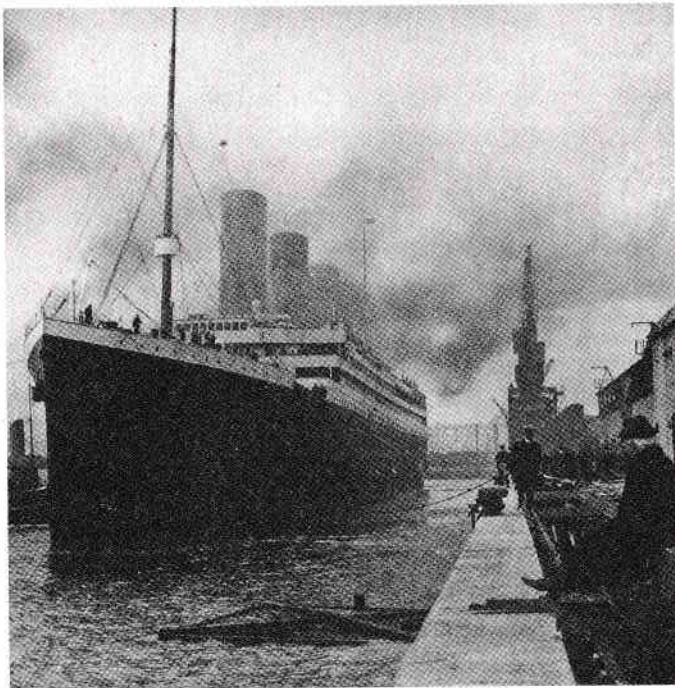
Chiar dacă erai pregătită să traversezi Atlanticul, nu erai pregătită să te desparți de familia ta atât de curând. Trevor și Dorothy Randall ți-au explicat că au devansat data întoarcerii la New York pentru a putea călători pe *Titanic*. La pomenirea acestui nume, ochii stăpânei tale au început să scânteieze.

— *Titanicul*! Îți dai seama, Louise?

Cum tu te holbai la ea fără să înțelegi, s-a simțit datoare să-ți dea câteva explicații. Abia ieșit din șantierele navale din Belfast, Irlanda, *Titanicul* era prezentat în presă drept cel mai mare, mai sigur și mai luxos vas de croazieră construit vreodată. Călătoria sa inaugurală din Europa în Statele Unite urma să aibă loc între 10 și 17 aprilie 1912, cu 1316 pasageri și 885 de membri ai echipajului la bord. Pe 10 aprilie, era prevăzută o escală în Franța. O ocazie ce nu putea fi ratată! Domnul Randall procurase bilete pentru un apartament la clasa întâi. Toată familia urma să călătorească în mare stil până la New York.

L'enthousiasme de ta patronne te gagna aussitôt. Après avoir tant rêvé de voyages, ton tour était enfin venu de prendre le large. Le 9 avril, après avoir fait tes adieux à ta famille, tu montas pour la première fois dans un train avec la famille Randall, pour rejoindre Paris et la suite réservée par Trevor dans un hôtel de luxe, place de la Concorde. Le lendemain matin, de bonne heure, un taxi vous conduisit à la gare Saint-Lazare. Le train spécial transatlantique *New York Express* affrété par la White Star Line¹, la compagnie maritime du *Titanic*, vous emmena directement à la gare maritime de Cherbourg.

En cette fin d'après-midi du 10 avril 1912, tu te prépares à monter à bord du *Titanic*. Tu respires à pleins poumons l'air marin chargé de promesses. Tu es prête pour l'aventure !

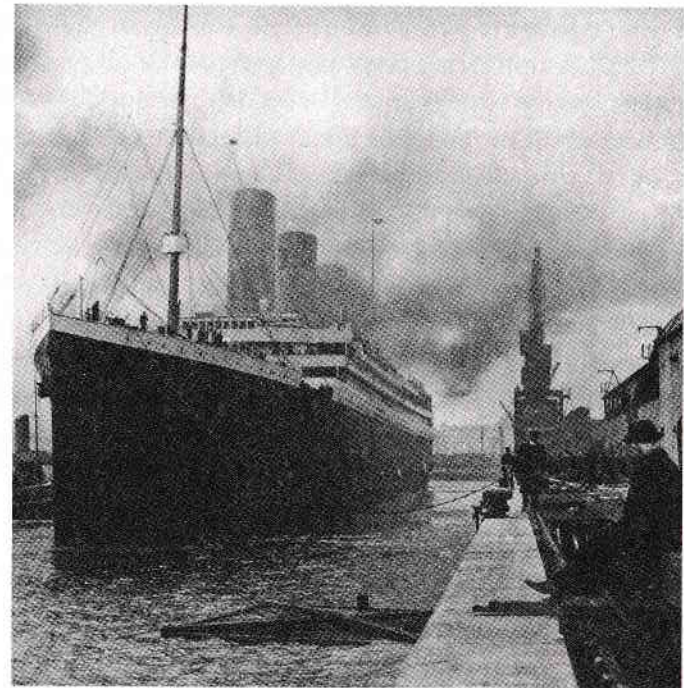

© Soerfm – Le *Titanic* dans le port de Southampton, auteur inconnu, 10 avril 1912.

¹ Pour en savoir plus, voir à la fin du chapitre I.

Entuziasmul stăpânei tale te-a cucerit imediat. Iată că, după ce atâta vreme ai visat să călătorești, ți-a venit în sfârșit rândul să pornești în larg. Pe 9 aprilie, după ce ți-ai luat rămas-bun de la ai tăi, te-ai urcat pentru prima dată într-un tren, împreună cu familia Randall, pentru a ajunge la Paris, acolo unde Trevor rezervase un apartament într-un hotel de lux, în Place de la Concorde. A doua zi dis-de-dimineată, un taxi v-a condus la gara Saint-Lazare. Trenul transatlantic special *New York Express*, pus la dispoziție de White Star Line¹, compania maritimă a Titanicului, v-a dus direct la gara maritimă din Cherbourg.

La sfârșitul după-amiezii de 10 aprilie, te pregătești să urci la bordul Titanicului. Tragi adânc în piept aerul marin, încărcat de promisiuni. Ești gata pentru aventură !

© Soerfm – Titanicul în portul Southampton, autor necunoscut, 10 aprilie 1912.

¹ Pentru a afla mai multe, vezi sfârșitul capitoului I.